No. 3235 Zaterdag 22 Februari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

Zó veroverden Nazies en N.S.B.'ers Nederland

Over de val van Europees Nederland is veel gesproken. En ieder wist het beter. Men heeft aan Nederland moed en lafheid tegelijk verweten. Nu het al weer een negen maanden geleden is, dat de Nederlandse opperbevelhebber capituleerde, worden eert langzamerhand de oorzaken bekend.

Van Geallieerde zowel als van Duitse zijde kwamen gegevens los. De Amerikaanse bladen geven op objectieve wijze een voor zover mogelijk klaar beeld van de gebeurtenissen.

In 1914 viel Duitsland volgens het plan Von Schlieffen Frankrijk aan.

In 1914 had Duitsland volgens het plan Von Schlieffen Frankrijk aangevallen. De Duitse divisies stonden langs de Belgische en Franse grenzen. Het middelpunt te Metz. Al de divisies boven Metz begonnen om te slaan en rukten België in om zo met een wijde boog Frankrijk te bereiken. De zwaarste druk werd door deze vleugel uitgeoefend en de druk bij Metz en daaronder was gering. Ook nu weder gebruikten de Duitsers deze tactiek, doch de vleugel werd langer en strekte zich ook langs de Nederlandse grenzen uit. Toen op 10 Mei de aanval in Nederland en België begon, dachten de Geallieerden, dat Duitsland het plan Von Schlieffen herhaalde en rukten zij op naar boven, naar België en gedeeltelijk naar Nederland. De Geallieerden liepen in de valstrik, want nu werd de zwaarste druk niet uitgeoefend op deze vleugel, **doch op het middelpunt Sedan, waar 70 Duitse divisies na vier dagen wachten**, dus op 14 Mei, de aanval begonnen. Deze aanval werd bovendien nog voorafgegaan door een bombardement van 1000 vliegtuigen gedurende 25 uren. De list gelukte en de Geallieerde legers werden ingesloten en met totale vernietiging bedreigd. Ternauwernood kon het Britse Expeditie Leger zich redden en ontkomen naar Engeland. De Franse legers raakten hopeloos in de war en het Belgische leger, geheel ingesloten, kon niet anders doen dan de wapens neerleggen.

Voordat echter de doorbraak bij Sedan plaats had, had Nederland zich reeds overgegeven. **Ongeveer 7 Duitse divisies waren er in geslaagd om binnen vier dagen 14 Nederlandse divisies te bedwingen.**

De nieuwe strijdmethode staat moreel lager: gebruik van eerloosheid en verraad.

De wijze van strijden was een geheel nieuwe. Niet alleen strategisch anders, maar ook moreel. Duitsland maakte niet alleen gebruik van de modernste wapens en troepen, maar ook van eerloosheid en verraad. Binnen het gebied, dat verdedigd moest worden, leefden meer dan 100.000 Duitsers, die, gastvrij ontvangen, hun gastheren aanvielen en in de rug bestookten. Een aantal eerloze elementen sloot zich daar bij aan en vormde zodoende een bende, goed van wapenen voorzien, in de steden.

De modernste wapens gebruikte Duitsland en zijn luchtmacht was overweldigend. Binnen enkele uren was de Nederlandse luchtmacht vernietigd en beheersten de Duitsers onbeperkt de lucht. Met watervliegtuigen landden zij op de Maas te Rotterdam, werden troepen uitgelaten, die in kleine rubberbootjes naar het kleine eilandje roeiden in het midden van de rivier. Hier werden zij opgewacht door vijfde colonners en overrompelden zij de soldaten op de brug. Zo nauwkeurig waren zij op de hoogte, dat zij het allereerst te Rotterdam de barakken bombardeerden, waar de soldaten lagen, die speciaal getraind waren, om parachutisten te bestrijden. Deze barakken werden vernietigd en bijna niet één soldaat wist te ontkomen.

Bij Waalhaven maakten de Duitsers schietnesten met bommen!

Het vliegveld Waalhaven werd aangevallen. Eerst de hangars vernietigd en toen in een cirkel daaromheen bommen gegooid, en wel zo, dat de bomkraters terstond als schuilplaats voor parachutisten konden dienen.

De parachutisten maakten van de bomkraters gebruik, om weg te schuilen en van daaruit met hun automatische geweren de Nederlandse soldaten op een afstand te houden, terwijl anderen de obstakels opruimden, die daar aangebracht waren om het landen van vliegtuigen tegen te gaan. Toen dit gebeurd was, kwamen de transportvliegtuigen, **die steeds maar soldaten aanvoerden tot een aantal van tienduizend.**

De Duitsers probeerden evenzo Ypenburg bij Den Haag te veroveren. Hier echter ging het niet zo gemakkelijk, en de inzittenden van de eerste transportvliegtuigen werden weggemaaid. Bij Delft landden de vliegtuigen gewoon op de asphaltwegen en brachten daar steeds troepen aan. De wegen werden geblokkeerd en machinegeweerposten opgesteld. De vijand was achter de linies en kon steeds vermeerderd worden, omdat de Nederlanders geen vliegtuigen meer hadden. Zij zelf vernietigden hun eigen vliegtuigen, **als deze het landen van andere vliegtuigen beletten.**

Toen het aantal soldaten groot genoeg was, rukten zij in gesloten auto's en wagens naar Den Haag op. De bedoeling was, om reeds de eerste dag Den Haag in te nemen en zich zodoende van Regering en Legerhoofdkwartier meester te maken. Dit lukte echter niet, gezien de heftige tegenstand der Nederlandse soldaten, die soms rug tegen rug aan twee kanten tegelijk Duitsers en verraders weerstaan moesten. Wanneer niet de bruggen bij Gennep, Moerdijk en Dordrecht door verraad zo spoedig gevallen waren, zou het den Nederlanders nog gelukt zijn den vijand binnen de linies te vernietigen. Doch het Duitse leger rukte te snel op. **Bruggen waren niet opgeblazen**; de streken rond om de Grebbelinie **werden niet onder water gezet.**

Ook de aanval op de grenzen was met een verschrikkelijk bombardement begonnen, waar tegen niets bestand bleek. De belangrijke brug bij Gennep over de Maas werd niet opgeblazen, omdat een troep vijfde colonners in soldatenuniform dit belette. Bij Roermond wisten de Duitsers eveneens over de Maas te komen en rukten zij in ijlend tempo op achter de Peellijn om.

Generaal Winkelman had een hopeloze taak.

Op de tweede dag van de strijd landden 300 parachutisten in een park bij de regeringsgebouwen en een andere troep kwam neer in de tuinen van het Koninklijk Paleis. Hierop kwam er een bende vijfde colonners voor de dag, die het hoofdbureau van politie aanviel. De toestand werd voor den opperbevelhebber steeds hopelozer. In de straten werd gevochten tussen soldaten, vijand en N.S.B.-ers. Tot op de stoep van Generaal Winkelmans hoofdkwartier werd de strijd gestreden. Rotterdam, 12 mijl verwijderd, was voor een groot gedeelte overmeesterd door tienduizend parachutisten.

Voortdurend kwamen er valse berichten binnen (getelefoneerd door N.S.B.-ers) die Generaal Winkelman eerst moest laten onderzoeken, voor aleer hij daarmee rekening kon houden. Het verraad en het bedrog waren op allersluwste wijze georganiseerd. Bovendien dreigde nog voortdurend een bombardement boven zijn hoofdkwartier en om zich hiervan te vrijwaren en de legerleiding niet te doen vernietigen, liet hij de Duitse diplomatieke vertegenwoordigers in een huis tegenover hem verblijf houden. Wat afdoende werkte en getuigde van de organisatie der vijfde colonners.

Onvoldoende hulp.

De Nederlandse regering zond herhaaldelijk dringende boodschappen naar de Geallieerden om hulp. De Fransen snelden te hulp met één gemechaniseerde, en één tank divisie en kwamen te Breda aan. Hier bleven zij en rukten niet op naar Rotterdam, om mede te helpen de Duitsers daar te verdrijven.

Op de twaalfde Mei kwamen de Duitsers steeds meer voorwaarts en een Duitse pantserdivisie trok bij het Peelfront tot 20 mijl van 's Hertogenbosch. Op Waalhaven landden steeds meer troepen en de Duitsers begonnen met het ontladen van vrachtschepen, die reeds geruime tijd in de Maas lagen en bleken vol te zitten met kanonnen en ander zwaar materiaal.

Op de dertiende Mei bereikte de pantserdivisie de Moerdijk en kreeg zij om ongeveer 16 uur contact met de Duitse troepen te Dordrecht. Indien nu de Franse troepen hadden aangevallen, dan zou de Duitse pantserdivisie van twee kanten bestookt geworden zijn en waarschijnlijk in de pan gehakt. Dit gebeurde echter niet. De aanhoudende bomaanvallen op de Franse troepen bij Breda ontnam hun de lust voorwaarts te trekken. Integendeel, zij verlieten Breda weer en gingen terug naar België.

De Duitse divisie kreeg nu ook contact met Rotterdam. Het hart van Nederland was omsingeld en het Nederlandse leger in tweeën gedeeld.

De Duitsers hadden haast. Vandaar hun dreigementen.

Rotterdam werd zwaar gebombardeerd en andere steden werden eveneens met zulk een bombardement bedreigd. De strijd voortzetten betekende een uitmoorden der bevolking zonder enige kans op winst. De Duitsers hadden haast. De slag bij Sedan begon. Zij hadden geen tijd, om nog langer de strijd met Nederland voort te zetten. Directe overgave of anders onmeedogende bombardementen van de dichtst bevolkte streken der aarde, waar iedere bom tientallen doden betekende.

Generaal Winkelman gaf zich over. Niet door strijd is Nederland gevallen. Door nieuwe en tot dan toe onbekende strijdmethoden werd het overrompeld. De sterkste luchtmacht der wereld, die nog niets geleden had, daalde als een zwerm sprinkhanen over ons land neer. **Maar boven al door verraad van gasten en eigen landgenoten** werd het het slachtoffer van een land, dat een nieuwe orde wil vestigen op eerloosheid en verraad.

Zelden werd het Germaanse gastrecht zwaarder geschonden.

Maar met de val van Nederland in Europa viel niet geheel Nederland. Generaal Winkelman gaf slechts het Europees grondgebied over, maar de andere gebiedsdelen zetten nog onverminderd de strijd voort.

De marine vooral doet grote afbreuk aan den vijand. Het wapenfeit van Harer Majesteits Van Kinsbergen, het van stapel lopen van een nieuwe oorlogsbodem liggen nog in aller geheugen. De geweldige economische bronnen van het Nederlandse Rijk worden ingezet voor het terugwinnen van wat verloren is.

Wat verraad verkocht heeft, zal trouw weder terugkopen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De wereld is nog steeds in afwachting, en zal het vermoedelijk wel moeten blijven, over de strijd, die zich ontplooien zal, zeker in het Westen en minder zeker in het Oosten van Europa en in het verre Oosten misschien wel helemaal niet.

We zullen daarom intussen de aandacht van onze lezers vestigen op het weinige vredeswerk, waartoe een oorlog uiteraard aanleiding geeft, maar welk werk nu ook nog door het onchristelijke Naziedom op de meest afschuwelijke wijze wordt geboycot.

Pius XII helpt alle landen en volkeren in hun leed.

We bedoelen het werk der hulpverlening aan de onschuldige slachtoffers, speciaal van uit het Vaticaan. Op Zondag 16 Februari werd in alle kerken van het Aartsbisdom New York een collecte gehouden voor steun aan den Heiligen Vader in zijn hulp voor de onschuldige oorlogsslachtoffers.

Zondag daarvoor was een brief voorgelezen van Franciscus Spellman, Aartsbisschop van New York, die schreef, dat de wereld nooit ten volle zal te weten komen de grote liefde van de H. Stoel gedurende deze tragische periode in de geschiedenis der mensheid.

Een pauselijke commissie bezocht onlangs Frankrijk en de Engelse gevangenen in Italië. In Albanië bezocht een vertegenwoordiger van de H. Stoel de Italiaanse krijgsgevangenen en de Italianen in Palestina: de Duitsers en Italianen in Australië werden bijgestaan door een gelijke onpartijdige, wereldomvattende naastenliefde. Kort geleden stelde de H. Stoel gelden beschikbaar aan de delegaten in Indië, Egypte, Palestina en Madagascar voor hulp aan krijgsgevangenen in deze landen en andere landen genoten dezelfde weldaden. In het Vaticaan is ook een informatiebureau omtrent krijgsgevangenen, vluchtelingen en vermisten, welk bureau voor velen een zegening was. Pius XII werkt persoonlijk elke dag enkele uren mee in dit bureau.

Een geheel boek, aldus de Aartsbisschop van New York, zou geschreven kunnen worden over 's Pausen werk voor vluchtelingen en andere onschuldige slachtoffers. Grote hulp werd gegeven aan de Poolse vluchtelingen in Italië, Engeland, Frankrijk, Zwitserland en Portugal.

Pius XII volgt het voorbeeld van Benedictus XV, die 25 jaar geleden hulp verschafte aan de oorlogsslachtoffers ongerekend hun nationaliteit.

Maar helaas ontmoet dit Pauselijk liefdewerk thans heel wat meer tegenstand en verzet dan gedurende de Wereldoorlog I.

De Nazies bestrijden dit pauselijk liefdewerk; ook voor hun eigen mensen.

Uit een N.C.-telegram van enkele dagen geleden uit Lissabon, vernemen we verder, dat deze tegenstand vooral komt uit de streken, die staan onder controle van de Nazies. Voorstellen van de H. Stoel worden steeds beantwoord met tegen-voorstellen, dat de H. Stoel zich maar moet aansluiten bij andere organisaties. Dan weer werden Vaticaanse voorstellen door de Nazie autoriteiten teruggestuurd als te laat en te ingewikkeld van aard. En wanneer voorstellen eens werden aangenomen, dan bleken er bankregulaties aan te pas te komen, die duidelijk geen ander doel hadden, dan de voorstellen te doen stranden. En ondanks alle pogingen heeft het Vaticaan nog geen definitief antwoord mogen ontvangen.

Telkens wordt de H. Stoel gevraagd om op te komen tegen het verschrikkelijke lijden, dat aan het Poolse volk wordt aangedaan. De aandacht van het Nazie Gouvernement werd gevestigd op wat de H. Stoel tijdens de wereld oorlog deed voor het Duitse volk en vooral voor de Duitse kinderen.

Maar de Nazies bleven even wreed in het behandelen van hun gevangenen als in het vermoorden van Engelse burgers.

De Nazies vertrappen ook het volkerenrecht.

Nog deze week kregen de Verenigde Staten, die er op gewezen hadden, dat volgens het volkenrecht, de bezetters wel degelijk verantwoordelijk zijn voor het voedselprobleem in bezette gebieden, van Duitsland ten antwoord, dat de Nazies het met deze uitspraak van het volkerenrecht niet eens waren. Nadat deze Hunnen eerst de bezette gebieden hebben leeggeplunderd en

hun natuurlijke rijkdommen aan voedsel hebben weggehaald, laten ze nu hele landen aan verhongering en ziekte ten prooi.

We kunnen van dergelijke barbaren dan ook begrijpen, dat aan de Heilige Stoel niet werd toegestaan ook maar iets te doen voor de 400.000 Poolse krijgsgevangenen in de kampen van Duitsland. En niet alleen de Pauselijke hulpactie, maar iedere actie van religieuze zijde wordt belet op alle mogelijke wijzen. Zelfs de hulpactie van het Internationale Rode Kruis wordt gehinderd, en alleen door middel van een klein comité, de Poolse relief-commissie in het fascistische Italië, kon de H. Stoel duizend pakketten aan Poolse gevangenen overgemaakt krijgen.

Informaties dan ook, uit Duitse bron zelf, delen mede, dat de gevangenen zich in de meest verschrikkelijke morele en hygiënische toestand bevinden.

HET LENERKWARTET

Het is mij een buitengewone eer den lezers van de „Amigoe di Curaçao" het Lener kwartet te mogen voorstellen. Niet omdat het Lener kwartet heden het beroemdste en meest gevierde strijk-kwartet ter wereld is. Niet omdat het in alle landen van Europa en van dit werelddeel triomfen heeft gevierd, niet omdat deze reputatie nu reeds vele jaren oud is. Dit alles kunnen vele kunstenaars heden ten dage met recht van zichzelf beweren.

Het is omdat ik het Lener kwartet sinds vele jaren tot uiterste dank verplicht ben. Sinds vele jaren, voor mij ligt de kennismaking met hun kunst nu al vijftien jaren terug, en sindsdien zijn zij voor mij altijd de personificatie van het echte, eerlijke en innige musiceren geweest. Hun kunst is het volmaakt, ensemble spel, volmaakt in klank, rhythme en kleur, volmaakt in opvatting, opbouw en vertolking. Het is de ongeëvenaarde coördinatie van vier grote kunstenaars, die zich allen, zonder zucht naar individueel succes in dienst van hun opgave steken: de muziek te dienen.

Het zijn vier kunstenaars, die zich ieder op zichzelf tot een dusdanige beheersing van hun instrument hebben ontwikkeld, dat ze — ieder voor zich een meester — een zo grote vorstin, als de muziek is, volkomen dienen kunnen.

En dit doen ze nu al, sinds meer dan twintig jaar. Hun concerten zijn mij oases geweest in een woestijn van leeg — op uiterlijk effect berekend — virtuozendom.

Hun vertolkingen — wars van ieder uiterlijk effect — een bescheiden, eerlijk, volkomen overgegeven musiceren — zijn het ideaal van kamermuziek.

En dit waren deze concerten voor mij door tijden van geluk, voorspoed, depressie en wanhoop. Ik hoorde de Leners in Amsterdam, Parijs, Berlijn, München, Rome, Florence, Zürich en Wenen. De coulissen wisselden, de Leners bleven dezelfden. Ik hoorde ze in volle vredestijd, ik hoorde ze in Zürich na de zogenaamde „Nationale Erhebung" in Duitsland, en kort vóór het uitbreken van de oorlog. De tijden veranderden, maar de Leners bleven hun roeping trouw.

Nu is heel Europa voor hen gesloten, voor hen en voor de vrije muziek. Het Westelijk Halfrond heeft nu het grote voorrecht ze te mogen horen. Dit continent kan nu luisteren naar hun boodschap uit een betere wereld. En het doet het met een ongelooflijk enthousiasme. Alleen al Buenos Aires liet de Leners pas nadat ze in twaalf weken tijd 36 concerten hadden gegeven, vertrekken. En zo is hun verschijnen, waar dan ook, een triomf.

Naar mijn mening berusten deze triomfen niet op hun bovenmenselijk kunnen, niet op hun meesterlijke techniek, niet op hun ongelooflijk samenspel. Zelfs het feit, dat men bij ieder van hun vertolkingen moet constateren: „Ja, dit is de manier, waarop Schubert, Haydn, Beethoven, Brahms, Debussy moet worden vertolkt", is nog niet de ware grond van hun succes.

De ware grond ligt in de dankbaarheid van den luisteraar voor de overtuiging in de wereld van het goede, voor de zege van het [illegible] in den mens over het materiële, waardoor de concerten der Leners worden gedragen. En in het feit, dat ze deze overtuiging op hun toehoorders weten over te brengen.

Dat de overtuiging, ondanks deze vreselijke tijden in hun is blijven bestaan, toonden ze Woensdagavond in Aruba.

En Dinsdagavond zult gij allen na het concert, dat het Lener kwartet in het West End theater onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring zal geven, begrijpen, waarom het mij zulk een buitengewone eer is hen bij u in te mogen leiden.

Teun Don.

CURACAO.

JOHN ROOSEVELT KEEK NAAR DRIE GEBROEDERS.

„Toen Vader lange jaren geleden als officier bij de marine een bezoek bracht aan Curaçao, heeft hij zo'n liefde voor de geiten opgevat, dat hij aan een van de Maduro's vroeg er eentje mee te mogen nemen. Bij mijn vertrek, zei Vader, dat ik op Curaçao vooral naar de geiten moest kijken", zei John Roosevelt, jongste zoon van den President der Verenigde Staten, die met een Santa-boot een tocht maakte en daarbij ook een dag op Curaçao vertoefde. Luitenant Van de Laarschot was namens Z.E. den Gouverneur aan de boot. Daar was ook de U.S.A.-consul, die terstond met John en Mevrouw Roosevelt en de familie King naar Piscadera trok.

Na de lunch trokken zij de stad in en wipten de ene winkel na de andere binnen. Mevrouw Roosevelt, begeleid door de vrouw van den consul bleek een ijverig koopster. John Roosevelt met zijn twee vrienden volgden gedwee, maar na drie winkels werd het schijnbaar toch te bar en splitste de groep zich. De mannen gingen de straatjes in van Punda en naar de barken op de Handelskade. De vrouwen verdwenen in „El Louvre" en kochten daar natuurlijk parfums, en namen daarna nog vele andere winkels.

John Roosevelt draaide films en amuseerde zich verbazend in de binnenstad met dit echte volksleven.

Iedereen wist al spoedig, dat die lange, schrale man een zoon was van den President. De chauffeurs maakten het bekend en ook de touristen zelf bleken wel trots te wezen op hun medetourist; genoeg tenminste om den een of ander attent te maken op den langen man met het korte broekje en de Schotse jas en kousen: „Yes, that is the son of our President."

Beladen met pakjes ging het gezelschap naar boord terug, na eerst nog aan de Club de Gezelligheid een bezoek gebracht te hebben.

„We hebben 's middags gewinkeld en een massa dingen ingeslagen, maar feitelijk is alles voor mijn vrouw, want ik geloof niet, dat er een souvenir voor mezelf bij is." John Roosevelt stond op het promenade-dek van de Santa Paula, staarde met zijn vrouw naar de Drie Gebroeders.

„Uw Vader hebben dus de geiten het meest getroffen, wat trof u het meest?"

„Ik geloof die drie heuvels daar: ik zou ze alle drie wel hebben, willen beklimmen, maar de tijd was te kort. Maar men vertelde mij, dat vrijwel niemand hier zulke excursies maakt, jammer."

Het was avond, kort voor het vertrek van de boot, de zon was reeds onder, een paar wolkenkoppen troonden op de Zwarte Berg en zijn broeders, Negropont en het Schottegat lagen voor ons. „Oh Johnnie", zei mevrouw Roosevelt opeens, „hoe prachtig is het hier." „It is grand", beaamde haar man, die vertelde, dat de naam Roosevelt op zijn Nederlands moet worden uitgesproken en dat de hele familie daarop staat en dat ook bijna iedereen het doet.

„Kent u zelf nog een paar woordjes Nederlands?"

„Neen, ik niet, maar Vader beweert dat hij nog wat kent."

Of hij Prinses Juliana ook gezien had? „Neen, we wonen in Boston, ik woon daar al 11 jaar, en mijn vrouw haar hele leven; we hebben een winkel en kunnen er dus niet maar steeds uitlopen; ik ben nu mijn vacantie aan het opmaken."

Tijd van afscheid was gekomen. „Bedankt u de directie van Piscaderabaai nog eens hartelijk en ook de Club met die onuitsprekelijke naam (Roosevelt haalde een envelop tevoorschijn, waaruit bleek dat het „De Gezelligheid" was), en waar we zo verbazend gezellig een klein uurtje hebben gehad van avond. Good luck voor uw eilandenrijk hier in het rond......"

DE ZUSTERS FRANCISCANESSEN EEN EEUW IN DIT GEBIEDSDEEL.

Er bestaan plannen om de komst der Zusters Franciscanessen van Roozendaal in dit gebiedsdeel, welk feit het volgend jaar voor een eeuw terug plaats vond, feestelijk te herdenken.

Voor het voeren van voorbereidende besprekingen heeft zich dezer dagen ten huize van den Heer J. M. J. Ellis een voorlopig Comité gevormd, dat zijn plannen te zijner tijd bekend hoopt te maken.

ROODEWEG VOOR RIJVERKEER GESLOTEN.

Het gedeelte van de Roodeweg, gelegen tussen de Van Heerdtstraat en de Jan Erasmusstraat, is ingaande 20 Februari 1941, voor de tijd van 14 dagen, gesloten voor het verkeer met alle vervoermiddelen.

Het verkeer zal worden geleid langs de Van Heerdtstraat, de Ojedastraat en de Fort Waakzaamheidstraat.

Het doorgaande verkeer, zal de Van Slobbeweg (langs de zee) dienen te volgen.

PATER VAN DER MEER ZAL DE PASSIE PREKEN.

Gedurende de Vastentijd zal Pater Augustinus v.d. Meer O.P. iedere Dinsdagavond om 20 uur, te beginnen met 4 Maart, een lijdensmeditatie houden in de Nederlandse taal in de parochie-kerk van O.L.V. v.d. Berg Carmel te Groot Kwartier.

Het Nederlandse mannenkoor zal onder leiding van Dirigent Kees Sengers voor en na iedere meditatie toepasselijke liederen zingen.

WEST END OPENT MET DEANNA DURBIN.

Badend in een zee van licht en klanken stond het West End theater zijn talrijke bezoekers op te wachten voor deze in alle opzichten schitterende avond. Het landsbelang hoger tellend dan het zakenbelang offerden de Gebroeders Mensing de ontvangst van deze grandioze première voor het Prins Bernhard Fonds.

Zijne Excellentie, de Gouverneur met zijn Gezin legde getuigenis af van zijn waardering voor deze schone geste door aanwezig te zijn.

Kolonel Van den Donker, de voorzitter van het Prins Bernhard Comité, en talrijke autoriteiten waren eveneens aanwezig. Een uitverkocht „Westend" kwam genieten van de luchtige en vrolijke film, waarin Deanna Durbin met haar zilveren stem haar intrede doet in het keizerlijke Wenen en haar avonturen beleeft te midden van een entourage van muziek, dans en luxe broodjes.

Gelijk aan de film is dit stralend theater met zijn overmaat van licht, dat op waarlijk kunstzinnige wijze is aangebracht door de Nederlands Indische Gasmaatschappij. Ook het toneel met de prachtige lichtwerking in de pauzen is een ogenweelde.

Nog meer muziek hadden de heren Mensing op deze avond toegevoegd. Buiten speelde de band van Scherpenheuvel en binnen de Engelse band.

Het was waarlijk een amusementspaleis, dat geopend werd.

CUROM-NIEUWS.

Zondag, 12.15 — 12.45 zal Dr. A. Colaço Belmonte spreken over: „De rechten en de noden, maar ook de plichten van de invaliden."

Zondag, 17.30 — 20.00. Asientoconcert, te geven door de Engelse band van de King's Shropshire Light Infantery. Het programma omvat o.m. werken van Liszt, Wagner, Rachmaninoff, enz.

DE CUROM-LEZINGEN VAN DR. HARTZ.

Dr. P. H. Hartz verzoekt ons n.a.v. een artikel in onze vorige editie mede te delen, dat hij geen medische adviezen vóór de Curom-microphoon geeft, doch algemeen medische causerieën. Deze causerieën hebben plaats elke 4de Dinsdag van de maand om 20 uur.

VAN KLEFFENS' BOEK OP ONS EILAND.

Juggernaut— de Godskar.

Eindelijk is „Juggernaut over Holland", door onzen Minister van Buitenlandse Zaken, **Eelco Nicolaas van Kleffens**, op Curaçao gearriveerd. Degenen, die het bestelden, zullen het mettertijd ook nog wel eens ontvangen. Beter is het, wanneer u op de lijst staat van gereserveerde exemplaren, het boek te gaan halen, want vlugge service ontbreekt in de tropen nog wel eens.

In een van onze volgende edities zullen wij uitvoeriger op dit boek terugkomen. Slechts zij thans reeds vermeld, dat ons Gebiedsdeel ook verschillende malen ter sprake komt. Reeds in de aanvang op blz. 5, wanneer gezegd wordt, dat het moederland, zo goed als de overzeese gebiedsdelen merkwaardigerwijze alle op de knooppunten van handelswegen liggen, Curaçao met name genoemd. Verder zegt de schrijver, dat de Ministeries van Buitenlandse Zaken en van Koloniën nog het meest onder de druk van hoogspanning werken (blz. 181). Diplomatieke en consulaire diensten arbeiden aan het welzijn van de koloniën. Dan volgt: „In het biezonder vroegen de aandacht de Nederlandse rechten en belangen in andere landen, daar men kon voorzien, dat Duitsland niets ongedaan zou laten, hetzij direct of indirect, om de hand te leggen op Nederlandse activa in neutrale landen, vooral op het Westelijk halfrond. Alles werd gedaan om pogingen in die richting te verijdelen. Tegen het voorjaar (van 1940, Red. Amigoe), toen de militaire situatie in West Europa benauwender werd, was de Nederlandse regering reeds begonnen met de nodige maatregelen te nemen voor het geval het land zou worden aangevallen. De mogelijkheid werd geopend de zetel van Nederlandse maatschappijen en lichamen naar Nederlandse overzeese gebiedsdelen over te brengen, en deze zodoende te verwijderen van de greep van een bezettende mogendheid. Wetten werden gemaakt teneinde handel met den vijand en in Oost Indië, in Suriname en Curaçao te beletten, met het resultaat, dat de nodige maatregelen aldaar zouden kunnen worden getroffen op de eerste dag van de invasie."

Vragen, die ons reeds bereikten over de naam van het boek, waren gerechtvaardigd. Een vroeg ons zelfs, of Juggernaut wellicht een vliegtuigmerk was, zoals de Messerschmitt. Maar Juggernaut is één van de 1000 namen van Visjnoe. Aan Visjnoe werd als Juggernaut in Voor Indië goddelijke eer bewezen; Juggernaut had een beeld, dat op een kar werd rondgereden, door welke kar de mensen zich in devotie lieten overrijden. Overdrachtelijk werd later wel — kennelijk in het Amerikaans — Juggernaut gebruikt om iets aan te duiden, waaraan men zich, meedogenloos opoffert of wordt opgeofferd. Voor den bruten Nazie dus een prachtige, maar misschien niet voor allen direct te begrijpen, benaming.

U.S.A.-CONSULAAT GESLOTEN.

Heden is het Consulaat der Verenigde Staten i.v.m. de geboortedag van Washington gesloten.

Kerkberichten

Zond. 23 Febr. t/m 1 Maart 1941. Quinquagesima en begin vasten (behalve voor de latijnen).
Ma.: St. Matthias Apostel.
Wo.: bij de Latijnen: As-Woensdag en begin vastentijd.
Vijfde der zeven Woensdagen ter ere van den H. Jozef.
Vr.: Geboden Vasten en Onthoudingsdag.
Za.: In verband met Eerste Quadragesima-Zondag morgen, heden gebeden t.g.v. verkiezing van onzen allerheiligste Heer Pius, als Paus de Twaalfde. Van heden af gelegenheid de Paasplicht te vervullen.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
4.45 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie
7.— H. Mis (kinderen) (P).
8.30 Hoogmis (N)
19.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Na de H. Mis van 6.— en de Kindermis uitreiking der Askruisjes.
Wo. 19.— Jongens-lof.
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Do. 19.— Lof.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Vr. 19.— Lijdensmeditatie (P) door den Zeereerwaarden Pater B. Kranwinkel ...
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di. 19.— Congregatie meisjes
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.30 Congregatie jongens.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Op Zaterdag 7.— H. Mis (kind.)
Biechten: 's Zaterdags na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (N)
19.— Lof voor de vrede.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje (P).
Di. na 16 uur gelegenheid tot Biechten.
Wo. 5.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef. Vóór de H. Mis zegening van de As en na alle HH. Missen uitreiking van de Askruisjes.
Wo. 19.— Bijeenkomst St. Tharcisius
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Vr. 19.— Kruisweg
Zo. 19.— Rozenhoedje en Meditatie over het Lijden Onzes Heren (P).
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:
5.— H. Mis (P) 8.— Hoogmis (P)
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.)
Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morg. na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.).
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef en daarna uitreiking der Askruisjes.
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden in de Paplamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

EEN LOTTA KWAM NAAR CURAÇAO.

Boten komen binnen. Niet zoveel meer als vroeger, maar de oorlog heeft het mogelijk gemaakt, dat soms vreemde eenden in de bijt te vinden zijn. Nu en dan wappert thans in de mooie havens van Curaçao ook de Finse vlag. Een vroeger hier vrij onbekend verschijnsel, dat blauwe kruis, iets naar rechts geplaatst op een wit veld. Het begrip Finland vertegenwoordigt voor ons de romantiek van het koude Noorden en een journalist vliegt erop af als een bij op de honing.

Een paar dagen geleden lag een klein Fins vrachtschip in de haven. Het had een zware reis achter de rug met veel stormen en tegenslag. Het is een oud schip, wel meer dan 40 jaar is het al in de vaart. De kapitein daarentegen is nog jong en heeft zijn vrouw bij zich. Zij zijn op hun huwelijksreis. Finland is romantisch! De kapitein heeft over de gehele aardbol gezworven en op een van zijn reizen, leerde hij zijn jonge vrouw kennen, die toen nog als studente op zijn vrachtboot van Engeland naar Finland terugreisde.

De oorlog, die veel banden verbroken heeft, bracht deze mensen bij elkaar. Het meisje was een Lotta. Een lid van de bekende vrouwen- en meisjesvereniging in Finland, die in tijden van stijgende spanning en steeds meer dreigende oorlog opgericht werd.

De nationale dichter van Finland, Johan Ludwig Runeberg, heeft een gedicht geschreven, genaamd „Lotta Svard". Lotta Svard is een half-historische figuur. Zij moet een marketentster geweest zijn, die de soldaten in de oorlog tussen de Zweden en de Russen in 1809 verzorgde en hen vergezelde op deze krijgstocht vol ontberingen om hun land tegen de Russen te beschermen.

Allerlei verhalen worden van haar verteld. Zij boog zich niet voor geld of aanzien en weigerde zelfs haar brandewijn aan lafhartigen en leeghoofdigen te verkopen. Een eerlijke en arme landgenoot kreeg haar laatste druppel brandewijn voor niets. Zij werd de personificatie van de ware vaderlandsliefde. En het is geen wonder, dat men de naam Lotta koos als naam voor de Nationale vrouwenvereniging.

De kapiteinse van de kleine vrachtboot wordt dan ook wel enthousiast, als zij vertellen kan over de Lotta's. Zij vertelt hoe vele Lotta's het voorbeeld van Lotta Svard in deze oorlog gevolgd hebben, hoe geen enkele ontbering en opoffering te groot voor hen was om het vaderland te helpen. Zij naaiden witte katoenen kleren voor de soldaten, opdat de vijanden hen niet zouden opmerken in de witte sneeuw. Zij stonden vele nachten op hoge torens om te zien of vijandelijke vliegtuigen naderden. In 15 graden Celsius vorst is dat geen kleinigheid! Zij verpleegden, staken overal de handen uit de mouwen en deden het ruwste werk, als het van hen werd verlangd. Strikte gehoorzaamheid is een eerste wat van een Lotta vereist wordt. Voor sommigen is de eed van trouw aan het vaderland, die iedere Lotta bij haar opneming in de vereniging aflegt, tot in de dood geweest.

De jonge kapiteinse met haar lachende ogen is een studente geweest aan de hogeschool te Upsala. Zij heeft veel gereisd en gelukkig voor ons heeft zij in Engeland aan de Universiteit te Cambridge de Engelse taal vlot leren spreken. Onder de drie millioen Finnen leeft een groep van enige honderdduizenden voor wie het Zweeds de moedertaal is.

Sommigen verstaan zelfs geen Fins. Deze twee volksgroepen verstaan elkander figuurlijk en letterlijk slecht. Herhaaldelijk kwam het vroeger tot botsingen, maar de oorlog heeft het nationaliteitsgevoel doen ontwaken en beiden hebben de handen in elkaar geslagen om hun vaderland te helpen. Zij hebben meer „common sense" gehad dan de mengvolkeren van Midden- en Oost-Europa, en een dreigend conflict is opgelost in wederzijds vertrouwen. Een jonge Fins voelende, maar ook sprekende generatie groeit nu op.

Wie zei ooit, dat het Finse volk stug was? Wij worden op de boot uitgenodigd om foto's van het vaderland te bekijken. Als biezondere tractatie eten wij het harde Finse grauwe brood. In de salon van het oude vrachtschip hangen oude studentenpetjes van de kapiteinse en kleurige Laplandse mutsen. Zij hebben een eigenaardige vorm. Vier grote punten steken uit de bol, wijzende naar de vier windstreken der aarde.

Het bezoek loopt ten einde en wij komen weer te praten over persoonlijke zaken. Midden in de winter vertrokken zij uit Petsamo en midden in de lente zullen zij er terugkeren, misschien nog net op tijd om 24 Juni het Johannesfeest te vieren. Zij brengen suiker en koffie en andere levensmiddelen voor Finland mee, want ook daar heerst de honger en is er tekort aan levensmiddelen. Langzaam richt Finland zich op van de slagen, die het ontving. Maar houd moed, Finland! Goede reis!

NEDERL. NIEUWS.

Door de Gouvernementspersdienst verstrekt, onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend).

De Nazie-bandieten.

Heerlen heeft, zo verneemt de „New York Times", een boete gekregen van niet minder dan 100.000 gulden wegens „anti-Duitse demonstraties" op 31 Januari, de verjaardag van Prinses Beatrix. Het zelfde blad schrijft, dat de Duitsers in Nederland steeds strenger gaan optreden. Wanneer gezondigd wordt tegen Duitse politiebevelen, staat een boete van ten minste 1000 gulden te wachten en gevangenisstraf van zes maanden op zijn minst. In Utrecht zijn relletjes voorgevallen, waarbij op Duitsers is geschoten. En financiëel is het al niet beter: de „N. Y. Herald Tribune" schrijft:

„De Duitsers maken goede sier van het geld, dat de Nederlandse bevolking voor de Duitse bezetting zelf moet betalen, want een Duits gewoon soldaat krijgt maar eventjes zeven gulden per ...... dag!"

Naar aanleiding van de zogenaamde „Joodse relletjes" in Amsterdam, schrijft de „Christian Science Monitor":

„De Duitsers hebben na hun provocerende handelingen alle niet-Joden doen verhuizen naar andere stadswijken en door het ophalen of sluiten van de bruggen rond de Joodse wijk, deze tot een ghetto gemaakt."

Het „Wallstreet-journaal" meldt, dat de Duitsers in Nederland „dag en nacht bankbiljetten drukken" en dat zij daarmede „schadevergoeding betalen voor de oorlogsschade, die op duizend millioen gulden wordt getaxeerd," en intussen is een nieuwe belasting aan de bron ingesteld, de winstbelasting verhoogd tot 31 procent."

Dr. Fischboeck verklaarde, dat de Duitse handel in Nederland wordt geboycot en hij hoopte — zo meldt de „New York Times" — „dat het niet nodig zou zijn maatregelen hiertegen te nemen."

Inmiddels merkt hetzelfde blad op, dat de Duitsers kunstwerken ter waarde van 8.000.000 dollar naar de V.S. hebben gebracht, waaronder zich Rembrandts en Vermeers bevinden!

FILM

In Roxy draait dit weekeind weer eens een tekenfilm van den talentvollen Walt Disney. Twee jaar na Sneeuwwitje begon hij aan de oude Italiaanse fabel van Collodi. In zijn studio's maakte hij 300.000 tekeningen; liet zes onweerstaanbare liedjes componeren, gaf totaal 2½ millioen dollars uit en daarmee was zijn meesterwerk voltooid.

De inhoud in het kort. Gepetto, een oude houtsnijder, wilde zo graag een zoontje, dat hij een Pinocchio uit hout sneed en hem liet dansen met touwtjes. Omdat hij zo goed was, kwam de Blauwe Fee en blies Pinocchio leven in. Dan volgen Pinocchio's avonturen, waarbij hij steeds vergezeld is van zijn „geweten" in de vorm van Juneriy, de Krekel. Als Jonas belandt hij eveneens in de buik van Monstro, de Walvis, maar tenslotte ontsnappen ze allen en wordt Pinocchio een „echte" jongen.

„Destry rides again" (Roxy. Marlene Dietrich speelt nu eens de rol van een zangeres in de „Saloon" ofwel dansgelegenheid van het plaatsje Bottleneck. De streek wordt onveilig gemaakt door een zekeren Kent (Brian Donlevy) en zijn sinistere handlangers. Dan verschijnt de nieuwe Deputy Sheriff (James Stewart) ten tonele, die de orde wil herstellen, zonder het gebruik van zijn revolver, die hij buitengewoon goed hanteert, en in het eind zegeviert hij natuurlijk over de bandieten.

De schone Dietrich laat zich in deze film ook van haar temperamentvolle zijde zien, wanneer zij in een verwoed gevecht raakt met een der vrouwelijke tegenspeelsters.

In Cinelandia draait **„De grote Dictator"**, waarin onder Hynkels en Benzino Napolini's namen de ongelukbrengers der wereld geridiculiseerd worden. Hitlers hele fantasma, zijn zwarte-kunst-manier, zijn gerochelde en gegilde dweeperijen, zijn boze oog, alles geflankeerd door het luchtiger genre van den fantasie-dictator Mussolini, met zijn zwaaiende armen, zijn ever-ready lucifers, zijn poeha-manieren.

$ 2.000.000 heeft het gekost deze film klaar te krijgen, met als resultaat, dat de in de voor-afkondiging vermelde „toevallige" gelijkenis met levende personen tot gevolg had, dat de film in Brazilië verboden werd, dat politiecordons de populatie in Mexico in toom moesten houden, dat de Italiaanse gezant in Argentinië zo hard protesteerde ten behoeve van zijn Baas, dat de film verboden werd (100.000 mensen zagen de film toch, zij voeren over de Plata naar Uruguay; touristenverenigingen organiseerden trips, inclusief rondritten en diners). De hele walging van het Naziedom wordt erin vertoond. Herring heet de man, die Goering voorstelt en zijn buik met haringen uit ons land heeft opgepropt. Zijn buik is momenteel het enige vet in heel Duitsland en zijn veroverde gebieden. Hij heeft dat vet gekweekt met kazen uit Nederland, berenvlees uit Roemenië, wijnen uit Frankrijk, boter uit Denemarken en caviaar uit Polen. Er zijn misschien flauwe passages in de film; qua spel is de grimassen-bedoening van Charlie Chaplin als hij Hitler nabouwt onovertoffen.

Twee newsreels laten iets van de oorlogsgebeurtenissen zien: Libyë, Bardia, de vluchtende Italiaantjes. Alles bij elkaar een schoon ensemble, dat de Curaçaose burgerij nog wat meer anti-nazie zal maken. Z.E. de Gouverneur van Curaçao met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters woonden de voorstelling bij (publiek bleef ......zitten, toen Z.E. met de Dames binnenkwam, en versperde de weg, toen de zaak was afgelopen; misschien zou men uit de dictatoriale landen nog wel iets van de eerbied en het ontzag voor de Overheid kunnen overnemen).

WERELD IN VOGELVLUCHT.

20 Februari:

In Londen werd vooral het handelscentrum gebombardeerd.

Brest en Calais kregen zware aanvallen van de R.A.F.

Volgens Engelse berichten zouden de Duitsers in de aanval op Engeland 7000 vliegers en 3000 vliegtuigen verloren hebben.

Grote Japanse troepentransporten werden naar het eiland Hainan vervoerd.

Minister Eden en Maarschalk Dill arriveerden in Egypte.

De Duitse troepen aan de Russische grenzen werden door Roemenen vervangen.

21 Februari:

IJmuiden werd gebombardeerd; de Theems en Wales door de Duitsers. Het weer was slecht.

Parijs krijgt 40 dagen geen aardappelen, wegens relletjes, die op de marktplaats vonden.

De toestand van Koning Alfons was zeer ernstig.

De Bulgaarse Donau werd door de Duitsers gesloten.

In Rutschuk zouden relletjes zijn uitgebroken als protest tegen het slaan van een brug over de rivier door de Duitsers.

5 kleine Duitse divisies zijn in Spanje aangekomen om Santander te helpen.

Het Helleense eiland Lemnos werd door de Engelsen bezet. Het ligt op 150 mijl afstand van Bulgarije.

ARUBA

LUCHTBESCHERMINGS-TENTOONSTELLING.

In Oranjestad wordt de tentoonstelling gehouden op 12, 13 en 14 Maart as. elke avond van 19.00 — 22.00 uur in het clubgebouw tegenover het Mariaconvent.

Er zullen een achttal afdelingen worden gevormd, waarvan de brandbestrijding en Rode Kruis de voornaamste zijn.

Het is leerzaam; gaat dus een kijkje nemen.

margarine
„La Pura"
voor 'n extra schotel.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE 1941.
WEDSTRIJD PROGRAMMA.

MUNDO NOBO

23 Febr. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 (Oehlers)	
2 Maart 1941:A-Klasse	Transvaal 1 — Volharding 1 (Elfrink)	
2 Maart 1941: ResA.-Klasse	S.U.B.T. 2 — Hercules 2 (Pengel)	*
2 Maart 1941: Juniores	Jong Holland — S.U.B.T. (Dijk)	%
9 Maart 1941: A-Klasse	Hercules 1 — Jong Curaçao 1 (Jesurun)	
9 Maart 1941: C-Klasse	Volharding 3 — S.U.B.T. 3 (Ercol)	*

RIO CANARIO.

23 Febr. 1941: C-Klasse	Jong Curaçao 3 — S.U.B.T. 3 (Dijk)	*
2 Maart 1941:A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Jong Curaçao 1 (Jesurun)	

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

23 Febr. 1940: B-Klasse	R.C.C. — Arsenal (Corsica)
2 Maart 1941: B-Klasse	Willemstad — D.T.S. (Ercol)
30 Maart 1941: Res.A-Klasse	K.S.L.I. 2 — Jong Curaçao 2 (Pengel)

SCHERPENHEUVEL

2 Maart 1941: C-Klasse	Scherpenh. 3 — Jong Curaçao 3 (Rosberg)	
2 Maart 1941: Juniores	Scherpenheuvel — Hercules (H. Rog)	%

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

BUITENLAND

CUBA VERBIEDT RADIO-UITZENDINGEN IN HET DUITS.

Als uitvloeisel van het presidentiële besluit, waarbij alle propaganda voor de totalitaire ideeën verboden is, verbood de directeur van de Radiodienst, majoor Juan Govea, alle uitzendingen in de Duitse, Chinese, Yidische en Poolse taal. Andere uitzendingen onder invloed staande van personen of maatschappijen, die verbonden zijn met de totalitaire Staten, zijn eveneens verboden.

DE NAZIE-BERICHTGEVING

Het „Handelsblad" heeft een plaatje van „generaal Fougier, die de succesrijke Italiaanse luchtaanvallen tegen Engeland leidt......" en: „de Italiaanse troepen worden bij hun opmars in Hellas in vele plaatsen met overwegend Albanese bevolking als bevrijders verwelkomd......"

NOG 400.000 JODEN IN NAZIELAND.

Volgens Duitse gegevens zijn er nog 200.000 Joden in het eigenlijke Duitsland. In Oostenrijk en het Boheems-Moravisch Protectoraat 150.000. Op het gebied van de Poolse Algemene Regering bevinden zich millioenen Joden, die in ghetto's leven.

De Duitse regering heeft een verklaring afgelegd, dat zij de emigratie van Joden uit het oorspronkelijke Duitsland en Oostenrijk naar de Verenigde Staten niets in de weg zal liggen. Zij heeft principieel toestemming gegeven, dat ruim 450.000 Joden nazieland zouden kunnen verlaten, wanneer de Verenigde Staten toelating garandeert.

BELGEN VECHTEN IN AFRIKA.

De Belgen hebben in de Congo een leger geformeerd, dat tezamen met de Britten zal gaan vechten. Het bestaat uit 90.000 man. Reeds vechten er troepen in Italiaans Oost Afrika en in Libye.

Het oorlogstuig wordt in de Verenigde Staten gekocht met goud in de Congo zelf gedolven.

DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT TE PARIJS GESLOTEN.

De Nazies hebben de Katholieke Universiteit te Parijs gesloten en zij arresteerden eveneens Monseigneur Gegielka, den rector van de Poolse Missie, omdat hij niet naar hun genoegen preekte.

De monniken van de beroemde Benedictijner Abdij te Bregenz in Oostenrijk moesten binnen 18 uur hun klooster verlaten met medeneming van hun persoonlijk lijfgoed en zeventig mark. De meeste monniken, die van Zwitserse afkomst waren, konden naar Zwitserland terugkeren met slechts tien mark.

De Abt mocht zelfs de heilige Sacramenten niet naar een andere kerk overorengen. De financiële quaesties en de overdracht der eigendommen zouden later wel geregeld worden, zeiden de Nazie-dieven. De abdij bezat een wereldberoemde bibliotheek.

De reden van hun verdrijven? Wel, sommige leden van de kloostergemeente hadden zich afkerig getoond van de Nazies.

Er zijn nog steeds katholieken, die hun aanmeldingsformulier om straks te mogen stemmen, niet terugstuurden.

DE VOEDSELVOORZIENING IN LONDEN.

Het voedselprobleem in het gebombardeerde Londen geeft heel wat hoofdbrekens. De bevolking moet dikwijls onder de moeilijkste omstandigneden van voedsel voorzien worden. Overal heeft het Ministerie van Voedselvoorziening eethuizen opgericht. De bekende schrijver J. B. Priestley maakt propaganda om deze eetgelegenheden meer te populariseren. Hij wil ze namen geven zoals: „Lion at Bay", „Blitz Arms" en „Winston Tavern". Hij bezocht een eethuis en at heerlijk voor negen pence een biefstukje, appeltaart en koffie.

Ook het ministerie maakt propaganda voor deze eetgelegenheden en het wil iedere straat met een eigen eetgelegenheid uitrusten. En overal moet er gelegenheid zijn om te drinken.

Engeland maakt zich in alle opzichten paraat om zich tot het uiterste te verdedigen en de aanval af te slaan.

PRESIDENTSVERKIEZING IN APRIL TE VENEZUELA.

„Ik wil de laatste maanden van mijn Bestuur wijden aan de taak, om de overdracht van het Presidentsschap zo rustig mogelijk te doen verlopen en de vrede en de rust in Venezuela te behouden", verklaarde **Generaal Eleazar Lopez Contreras** in een schrijven aan zijn volk. Hij sprak de hoop uit, dat zijn opvolger het regiem van Vrijheid binnen de bestaande grenzen zou bevestigen en dat hij eventueel nog democratischer zou kunnen regeren door het scheppen van **gezonde politieke** partijen.

President Lopez Contreras is de populairste man in Venezuela. Na de dood van generaal Gomez dreigde het land ten onder te gaan aan revolutie, doch Contreras, die Minister van Oorlog was bij Gomez, wist het land van de anarchie te redden en vestigde een rechtvaardig regiem. Hij verkortte de tijdsduur van zijn presidentsschap van 9 tot 5 jaar.

Er zijn zes candidaten voor het presidentsschap. **Isaias Medina,** de huidige Minister van Oorlog. Hij heeft zeer goede relaties met Washington. **Luis Gernonimo Pietri,** de Minister van Binnenlandse Zaken. **Cristobal Mendoza,** een afstammeling van Venezuela's eerste president en een bekend financier. **Pedro Arcaya,** een vroegere gezant in de Verenigde Staten en Minister van Binnenlandse Zaken onder Gomez. Hij beschouwt democratie als een ziekte. **Carlos Morales,** een rijk advocaat en candidaat van de buiten de wet staande linkse partijen. Tenslotte **Diogenes Escalante,** de huidige gezant in de Verenigde Staten. Deze heeft een zeer grote staat van dienst en vervulde staatsposten in geheel de wereld. Hij was o.a. ook verbonden aan het Venezolaanse gezantschap in Den Haag en verbleef jaren in Engeland en Duitsland. Hij is ook de uitgever van „El Nuevo Diario de Caracas."

In April zullen de verkiezingen plaats vinden.

VREEMDE VRIENDEN.

Te Rome is voor de Duitse militairen, die de Italianen helpen op het Griekse front, een eigen hospitaal opgericht. De doktoren, verpleegsters, alle verdere helpers, benevens alle materialen zullen uit Duitsland komen. Geen Italiaanse hand mag de Arische lichamen beroeren.

4200 DUITSERS EN OOSTENRIJKERS HELPEN IN LONDEN.

Duitse en Oostenrijkse vluchtelingen helpen mede achter de linies de Engelsen de overwinning te bezorgen. Vooral in Londen verrichten zij heldhaftig werk tijdens de bombardementen door de Nazie-woestelingen aangericht. In November waren het er reeds 4200, nu zijn er meerderen bijgekomen.

WIJ ONTVINGEN

Een schone joffer met kauwgummi en een spiegeltje stuurde Mario Pinedo ons. De Adam chiclets bezorgden ons een aangename en bedrijvige bezigheid. De kalender op de plaat van de joffer kwam wat laat.

De Sport, nr. 6. Interessant als steeds: bezoek aan buitenland, Middelamerikaanse Spelen, Jaarvergadering C.S. Club, Vliegsport etc.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

60)

Hij spreidde de biljetten zichtbaar vermaakt op het tafelblad uit en keek in de verwonderd-begerige gezichten der drie zoons. De dienstmeisjes hadden zich opgericht, konden op die afstand niets zien, maar gingen niettemin op de tenen staan. Tienduizend gulden, ze zouden ze dan ook nooit in haar leven meer bij elkaar te zien krijgen. Mijn vriend schoof de biljetten echter weldra weer op elkaar, tikte ze bedaard een beetje gelijk, vouwde ze dubbel en liet ze, met een vergenoegd lachje, verdwijnen in zijn broekzak, alsof het een bagatel was.

„Ze verdwenen vanwaar?" vroeg ik.

„Doet dat er iets toe?" antwoordde hij.

„En waar vond u ze terug?" vroeg mijnheer Van Wieringen, die eigenlijk liever gezien had, dat ze in het bezit van den rover gebleven waren, omdat deze dan immers geen reden meer zou hebben gehad, op hèm gebeten te zijn.

„Begrijpt u dat nu nóg niet," was de ietwat bijtend ironische vraag van Eddy, wiens ogen fonkelden, alsof hij zich niet langer meer tot rust zou kunnen dwingen.

„In de kamer van Willem, natuurlijk."

„Ja?" vroeg de vader. „Dat zeg jij nu wel, maar het is natuurlijk niet waar, mijnheer Arends? Willem is betrouwbaar, mijn hele personeel is betrouwbaar."

In de hoek van de dienstmeisjes hoorde ik ook nu een zucht; de betuiging van hun patroon gaf haar, naar haar mening, in A.A.'s ogen een geheel schone lei.

„Het spijt me wederom," hernam A.A., „maar ik moet u opnieuw teleurstellen. Het was wel degelijk op Willems kamer, dat ik het geld vond. En niet alleen op zijn kamer, maar zeer sluw verborgen in de binnenzak van een winterjas, waarin geen sterveling het zou zoeken."

„Waarom zocht u het daar dan?" vroeg Paul zo lakoniek, dat het bijna vijandig klonk.

„Daar had ik, laat ik het gerust bekennen, een zeer bepaalde reden toe. Wèlke reden dat was, misschien vertel ik u dat nog wel eens."

„Ik vind, dat de reden waarom u er zocht, er weinig toe doet," meende Teun. „De hoofdzaak is, dat u op een plaats, die geen twijfel laat omtrent den schuldige, het door den afperser-moordenaar geëiste geld vindt, terwijl de enige, die het daar kan hebben verborgen, tevens de enige huisgenoot is, die wij sedert de verdwijning van het geld (als ik dat wèl heb tenminste) niet meer gezien hebben. Behalve dan dat Jaantje zowel als u zelf een man hebben gezien van forse gestalte."

„Als mijnheer mij een vraag toestaat," kwam de rustige stem van John, „dan zou ik gaarne weten, of de honden vrij lopen?"

„Gehoord heb ik ze niet," antwoordde Teun.

„Ik evenmin," voegde Paul eraan toe.

„En ik..." De anderen dachten even na, schenen zich af te vragen, of ze het wel met zekerheid konden herinneren, dat ze geen der honden hadden gehoord.

„Wie is er aangewezen om voor de honden te zorgen? Wie laat de dieren elke avond los?" wilde A.A. weten.

„Dat is het werk van Willem," verklaarde mijnheer Van Wieringen.

„Ik dacht al een zekere gehechtheid bij hem te bespeuren aan den vanmorgen vermoorden Hector," hernam A.A. „Daarom dus zou hij het dier begraven kunnen hebben?"

„Die gehechtheid is geheel wederkerig," merkte mevrouw op. „Als er iemand met de honden iets doen kan, dan is het de chauffeur."

„Als de honden niet los zijn of als ze, net als Hector, om het leven zijn gebracht, dan wil dat zeggen, dat wij op geen enkele manier zouden gewaarschuwd worden, als iemand op dit ogenblik onbemerkt het huis wil naderen", stelde Eddy grimmig vast.

„Waar zijn de honden dan?" drong Van Wieringen sterker aan.

„Als mijnheer permitteert, dat ik even ga zien?" De lakonieke John leidde dit aanbod in met een hoofdbuiging, die hem iets gaf van iemand, die zich vrijwillig opoffert. Geen der anderen zou zich hebben aangeboden en ook ik zelf, nu de chauffeur of wie dan ook daar buiten het huis rondsloop en éérder dan degeen, die komen zou, op zijn hoede was, ik zou alleen zijn gegaan, indien A.A. het mij rechtstreeks had gevraagd. Ik twijfelde er zelfs aan, of mijn vriend het aanbod zou aanvaarden, omdat er waarschijnlijk verwikkelingen uit zouden volgen. Immers, indien de vijand loerde, dan werd Johns leven bedreigd. Bovendien zou John, eenmaal binnen de gevaarlijke zone, waarin de vijand werd vermoed, in staat zijn ieder, die hem uit de duisternis tegemoed trad, het leven te benemen. Ik voor mij begon te geloven aan de schuld van den chauffeur, doch als die nu eens onschuldig bleek? En inderdaad alleen om een sigaret te roken naar buiten was gegaan? En als John hem dan uit voorbarige zelfverdediging eens neerschoot? John was waarschijnlijk gewapend, anders toch zou hij zich niet hebben aangeboden, alleen de gevaarvolle tuin in te gaan.

„Ben je gewapend, John?" vroeg op dit ogenblik A.A.

John glimlachte, tenminste hij zou hebben geglimlacht indien dit niet in strijd was met zijn onberispelijke gereserveerde houding. Hij antwoordde niet, maar een antwoord was, bij de ietwat kleinerende uitdrukking van zijn gelaat, overbodig.

„En zonder wapen wou je gaan zien, of de honden los zijn!" vroeg A.A.

„Ik meende, dat het een geruststelling voor de familie zou zijn te weten, dat de honden los lopen", antwoordde hij, te bescheiden om met een rechtstreekse bevestiging zich zelf een houding van dapperheid te geven.

„Wel, als je het doen wilt, doe het," stemde A.A., tot mijn verwondering, toe. „Maar kom dadelijk terug, want anders moeten wij weer naar jou gaan uitkijken."

Wordt Vervolgd.